

தமிழ்ப் பொழில்

தஞ்சைக் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர்
உயி

தாரண—தை 1945—ஜனவரி

மலர்
1

தமிழ் எழுத்தில், திருத்தமா?

எத்துணையோ ஆயிரம் யாண்டுக்கு முன் நம்முன்னோர்களால் நமக்கெனப் போற்றி வழங்கப் பெற்ற நம் தமிழ் மொழியில் உள்ள எழுத்துக்களைத் திருத்தவேண்டுமென இதுபோது தமிழறிவு வாய்க்கப் பெறாத சிலர் மாநாடு கூட்டி முயற்சித்து வருகின்றனர்.

தமிழிலக்கணத்தின் தொன்மையையும், தமிழியல் ஒலிநுட்பத் தையும், தமிழ் எழுத்தின் அமைப்பு முறையையும், தமிழ் மொழியிலுள்ள சார்பெழுத்துக்களின் சிறப்பியல்பையும் ஒரு சிறிதும் உணரப்பெறாதார், ஒருங்கு கூடித் தமிழ் எழுத்துக்களைத் திருத்து வேம் என ஆரவாரித்தல் தமிழ் நாட்டிலன்றிப் பிறநாட்டி லெங்கேனுங் காண்டற்கியலுமோ? இவர்கள் செயற்கும், தமிழ் நாட்டின் நிலைமை இங்ஙனம் ஆனதற்கும் யாம் மிக மிக இரங்கி வருந்துகின்றோம்.

வேறுஎம்மொழியிலே ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் யாண்டுக்குமுன் எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்றினிலக்கணங்களையும் வரையறுத்துணர்த்தும் தனித்தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் போன்றதொரு நூல் தோன்றி இன்றுகாறும் நிலவி வருகின்றது? எம்மொழியிலே இலக்கியப் பொலிவும், இலக்கணவரம்பும், இயலிசை நாடகம் எனும் முப்பெரும் பிரிவும் பல்லாயிரம் யாண்டுக்குமுன் றோன்றி நிலைபெற்றன? எம்மொழியிலே திருக்குறள் போன்றதொரு உலகப் பொதுநூல் இரண்டாயிரம் யாண்டுக்குமுன் றோன்றி நிலைபெற்றது? நம், தாவா நல்லிசைத் தமிழ் மொழியிலன்றோ? தமிழ் எழுத்தை திருத்தவேண்டு மென்னும் இவர்கள், தமிழ்மொழியில் உள்ள ஒரு நூலையேனுஞ் செவ்வையாக ஓதியுணர்ந் துள்ளனரா? உணர்ந்திருப்பரேல் இச்செயல் செய்தற் குரியோர் யாரென உணர்வரன்றே!

முத்தமிழ்ப் புலமையும், பன்மொழிப்புலமையும் பெற்றுப் பன்னூல்கள் இயற்றித் தமிழ்வளம் பேணிய, பேணும் தக்கோர்களை எல்லாம் மூலையில் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுத் தாந்தோன்றிகளாய் சிலர் கூடிக் கொண்டு, தமிழ் எழுத்தைத் திருத்துகின்றார்களாம்! என்னே தமிழ்நாட்டின் நிலைமை!

தமிழர்கள் தாங்கண்ட காட்சிப் பொருள்களுக்கும், கருத்துப்பொருள்களுக்கும் தம் மொழியொலியமையப் பெயரிட்டிருக்கின்றனர். காலத்திற்கேற்பப் புதிது புதிதாகத் தோன்றிவரும் பொருள்களுக்கும் தமிழ் மொழியமையப் பெயரிட்டு வருகின்றனர். புதிய புதிய பொருள்களைச் சொல்லுதற்குத் தமிழ் மொழியிற் சொல்லில்லை எனவும், இப்புதிய பொருள்களைக் குறிப்பிடும் பிறமொழிச் சொற்களை அப்படியே தமிழில் பெருக வழங்கி எழுதுதலிற்றவறில்லை யெனவும் மொழிவரம்பறியார் முழங்குகின்றனர். பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழொலிக்கியையத் திருத்தி அமைக்காமலும், அப்பிறமொழிச் சொற்களுக்கு ஏற்ற தூய தமிழ்ச்சொற்களைப் புதிது புதிதாக ஆக்காமலும் சோம்பேறி வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் வண்ணம் இவர்கள், தூண்டுகின்றனர். கலைச்சொல்லாக்க வளர்ச்சியில் கருத்தில்லா இவர்கருத்தென்னையோ?

தமிழ்மொழிக் கொலைக்குத்துணை நின்று, கட்டாய இந்தியைத் தமிழ்நாட்டில் நுழைத்தற்குச் சட்டசபையில் கைதூக்கித் தாளம் போட்ட இவர் முடிபு, அம்முறையில் வென்றிகாணுமையின், வேறு முறையில் தமிழியலழிக்கத் தமிழெழுத்தைத் திருத்த முடிபு செய்கின்றனர் போலும்!

இவர்கள் கருத்து இந்திய நாட்டில் வழங்கும் மொழிகளுள், தெலுங்குமொழி, இந்திமொழி, மலையாளமொழி, குஜராத்திமொழி, முதலிய பன்மொழிகளும் வடமொழியைத் தழுவி வரிவடிவையும் இலக்கணத்தையும் அமைத்துக் கொண்டு நிலவுகின்றாற்போலத் தமிழ் வரிவடிவையும் இலக்கணத்தையும் கெடுத்துத் தொலைத்துவிட்டு நம் அருமைத் தமிழ் மொழியை வடமொழிக்கு, அடிமைப்படுத்தி வடமொழி இலக்கணத்தையும் வரிவடிவையும் தமிழிற் புகுத்திவிடலாமென்பதாமா? அங்ஙனமாயின், தமிழர்கள் மொழியியல்பறியா மூங்கைகளா? இவர்களின் முடிச்சவிற்ப்புத் திறனறியா முழுமகாரர்களா? குருடர்களா? தமிழிற்பிறமொழி கலத்தலே தமிழியல்கெடுக்கும் பணியென எண்ணிப் பிறமொழி வீரவாமல் தனித்தமிழ் வளனைப் போற்றியும் பேசியும் எழுதியும் வரும் இக்காலத்தில், தமிழெழுத்தையே திருத்த எண்ணும் இவர்கட்கு, எவ்வளவு நெஞ்சமுத்தம் இருக்கவேண்டுமென்பதை யெண்ணிப்பாருங்கள்! தமிழ்மொழி கேட்பாரற்ற ஒருமொழியென எண்ணி, தாம் தமிழெழுத்தை எளிதாகத்திருத்தலாமெனத் துணித்தனர்போலும்! வங்காளமொழி எழுத்தையோ, வடமொழி எழுத்தையோ, தெலுங்கு மொழி எழுத்தையோ, ஒருவன் திருத்தவேண்டுமென அம்மொழியாளரிடையே கூறுவானாயின், அவன் நிலைமை யாதாமென எண்ணிப்பாருங்கள்! தமிழ் நாட்டில் கேட்டற்கு ஆளில்லை யென எண்ணிய இவர்கள் தமிழெழுத்தில் தடித்த எழுத்தென்றும், சிலஎழுத்துகட்குக் கீழே கோடுபோடவேண்டுமென்றும்,

சில எழுத்துகட்கு மேலேகோடுபோட வேண்டுமென்றும், தாம் விரும்பிய வாறு எழுத்துக்களைத் திருத்த முடிபு செய்து, அம்முடிபினை நடை முறையிற் கொண்டுவரவும் முயற்சித்தென்றனர். இவர்தம் அறிவுடைமை இருந்தவாறு, என்னோ! பிரெஞ்சுமொழியில் அம்மொழி எழுத்துகட்குப் புள்ளியும் கோடும் போட்டு ஒலி நிறைவு செய்து ஒலித்தல்போலத் தமிழ் மொழியில் புள்ளியும் கோடும் இட்டு ஒலிக்க இவரயார்? தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆய்த எழுத்தின் துணைகொண்டும், ஏனைய சார் பெழுத்துக்களின் துணைகொண்டும், அகரமுதல் னகர இறுவாயாய் அமைந்த எழுத்துக்களின் துணைகொண்டும், பிறமொழிச் சொற்களை ஒலிக்குறைவின்றி உச்சரித்தலாமென மார்தட்டி மேடைதோறும் மொழிந்து காட்டிய தமிழ்வள்ளல் மாணிக்கநாயகர் உரைகளை இவர்கள் அறிவார்களா? இன்றும் அவ்வண்ணம் உச்சரித்துக் காட்டும் பெற்றியை உரிமையிற் பெற்ற உரவோர் தாகூர் சட்டவிரிவுரையாளர், பல்கலைக்கூடத்தில் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, எம், எ; எம், எல்., அவர்கள் உள்ளார் என்பதனை இவர்கள் அறிவார்களா?

தமிழ் எழுத்துக்களை எடுத்தும், உரப்பியும், நலிந்தும், உறழ்ந்தும் கூறின் பிறமொழிச்சொற்களின் ஒலியமைய, பிறமொழிச்சொற்களைத் தமிழில் ஒலிக்குறைவின்றி உச்சரிக்கலாமென வழிவகுக்கும் முறையில் இலக்கண ஆசிரியர்களும், உரையாசிரியர்களும் கூறியுள்ளவற்றை இவர்கள் அறிவார்களா? “எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலுழப்பிற்றிரிபுந் தத்தமிழ் சிறிதுளவாகும்” என அறிவுறுத்தும் நன்னூல், நூற்பாவையேனும் இவர் ஓதியுணர்ந்திருப்பரோ? ‘பண்டை’ யென்பதிலுள்ள டகரம் வடமொழி மூன்றாம் டகரமாக ஒலித்தலையும், ‘வெஞ்சமர்’ என்பதிலுள்ள சகரம் வடமொழி இரண்டாஞ் சகரமாக ஒலித்தலையும் இவர்கள் அறிவார்களா? தமிழ் மக்கள் தங்கள் மொழி சிதைவுறின் அதனைப் பொறுக்கலாற்றாது போர் தொடுப்ப ரென்பதனை இந்திப் போரின் மூலம் நன்குணர்ந்தும் மறந்து செயலாற்றும் இவர்கட்கு, தமிழர் மீண்டும் அறிவு கொளுத்துவார்களாக! தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமைகளை உணராத தமிழ் மக்களுட் சிலர் இவர்களின் பிழைபாடான செயற்கு ஆதரவு தருவராதலின் தமிழருமையை இத்தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் ஆங்காங்குள்ள தமிழ்க் கழகங்கள் முயற்சித்து, தமிழியலருமையை விளக்கிக்காட்டி, விழிப்புணர்ச்சியூட்டி, இவர்களின், தாந்தோன்றிச் செயலை வன்மையாகக் கண்டிக்கவும் வேண்டுமென வேண்டுகின்றேம்.

நம் பண்டைத் தண்டமிழ்ச் சான்றோர்கள் தமிழெழுத்துக்களை உயிரெழுத்தென்றும், மெய்யெழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், வகைப்படுத்தித் தொகுத்துள்ள அருமைப்பாட்டை உன்னிப் பாருங்கள்! உயிர் சிறப்புறு பொருளாதலின், உயிரையொத்த எழுத்துக், களை முன்னும், உடம்புபோல உயிர் நிறற்றற்கு இடனயுள்ள மெய் எழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னும், உயிரும் உடம்பும், சார்ந்தியங்கற் கிடனய பிறபொருள் போலச் சார்பு பொருட்டன்மையிலுள்ள சார் பெழுத்துக்களை அவற்றின் பின்னும், நிறுத்தினமையாலும், இவை ஒன்றை யொன்று சார்ந்து சிறந்து வழங்கிப் பெரும் பயனளித்த லானும், இவைபோல உயிர் உடல்களும் அவை வாழ்தற்குச் சார்பா

யுள்ள பொருள்களும் உலக நடைசிறத்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவ ஆதலானும், இவற்றையெல்லாம் உளத்துட்கொண்டு, உலகநடையை ஒட்டித் தமிழர் தம்மொழியெழுத்துகட்குப் பெயரிட்ட சிறப்புறு பெற்றியை என்னென்பேம்! என்னென்பேம்!! உலகில் வேறு எம் மொழியாளரேனும் தமிழரைப்போல உலக நடையை யொட்டித்தம் மொழி எழுத்துக்களுக்குப் பெயரிட் டுள்ளனரோ?

பிரெஞ்சு, ஆரியம், இந்திபோன்ற மெர்ழிகளின் எழுத் திற்கும் ஒலிக்கும் ஒரு சிறிதும் தொடர்பில்லா திருத்தலையும், எழுதிய வண்ணம் உச்சரிக்க இயலாதிருத்தலையும், மிக வருந்தி அம்மொழிகளி லமைந்த ஒலி இலக்கணம் கற்றபின்னரே உச்சரிப்பு வருதலையும், அங்ஙனம் உச்சரித்தலிலும் காதாற்கேட்டுக் கேட்டுப்பழகிய பின்னரே அம்மொழிகளை மாறுபாடற உச்சரிக்க இயலுதலையும், தமிழில் இவ் வருத்தம் ஒன்றுமின்றி எழுதியவண்ணம் மொழிய இயலுதலையும், மொழிந்தவண்ணம் எழுத இயலுதலையும், ஒலி இலக்கணக்கோளாறு இல்லையாதலையும், உய்த்துணர வேண்டுகின்றோம். பிரெஞ்சு முதலிய மொழிகளில் உச்சரிப்பைப்போல இரண்டுபங்கு எழுத்துக்களை வரி வடிவில் புகுத்தி எழுதவேண்டி யிருத்தலையும், எழுத்துச் செட்டில் லாமல் அம்மொழிகள் எழுதப்பெற்று வழங்கி வருதலையும், நம் தமிழ் சிவ்வகையெழுத்தில் பல்வகைப் பொருளை, செவ்வன் ஆடியிற் செறித்தினிது விளக்க இயலுதலையும், எழுத்துச் செட்டுடையமொழி தமிழாதலையும், எழுத்துச்செட்டில்லாமொழி பிறமொழியாதலையும் பொழிலன்பர்கள் ஆய்ந்துணர்வார்களாக.

ஆரியம், பிரெஞ்சு, இலத்தீன், இந்தி, குஜராத்தி, முதலிய மொழி களை உச்சரிக்குங்கால் தமிழெழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் மென்மையும் எளிமையும் இனிமையும் இன்றி முரட்டுத் தன்மையுடனும், அள வின்றி மூச்சுக்காற்றைச் செலவிட்டும் உச்சரிக்க வேண்டி நேரிடு கின்றது. காலஞ்சென்ற பேரறிஞர், பா. வே. மாணிக்க நாயகர் அவர்கள், மெல்லிய காற்றைத் தாங்கும் யப்பான் தேயத்துப் பைகள் பலவற்றை விலைக்கு வாங்கி, அப்பைகளுக்குள் மேற் குறிப்பிடப்பெற்ற ஒவ்வொரு மொழியையும் உச்சரிக்கச்செய்து, அம்மொழிகளை உச்சரிக்குங்கால் வெளிப்போந்த காற்றடங்கிய பைகளின் வாய்களைக் காற்று ஒரு சிறிதும் வெளிவராமல் இறுக மூடி, ஒருபக்கத்தில் வைத்துவிட்டு, அம்மொழிகளில் எத்துணை ரீளச் சொற்றொடர்களை உச்சரித்தார் களோ அத்துணை ரீளமுள்ள தமிழ்ச் சொற்றொடரையும் உச்சரிக்கச் செய்து, அக்காற்றடங்கிய பையின் வாயையும் இறுகமூடி, துலையில் வைத்து எடைபோட்டுப் பார்த்தார்கள். அங்ஙனம் எடைபோட்டுப் பார்த்ததில் ஏனைய மொழிகளின் உச்சரிப்புக்காற்றைக் காட்டினும், தமிழ் மொழி உச்சரிப்புக்காற்று எடையில் மிகக் குறைந்து காணப் பட்டதால், மிக மிக மூச்சுச்செட்டுடைய மொழி தமிழ் மொழியெனக் கண்டு உணர்த்தினர். மூச்சுக்காற்றை மிகுதியும் செலவிடுபவர் விரைவில் இறந்தொழிதலையும், மூச்சுக்காற்றை மிகுதியும் செல விடாது வாழ்பவர் நீண்ட நாள் உயிர் வாழ்தலையும் கண்ட முனிவர் கள், இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்ந்து வலது நாசியிலும் இடது நாசியிலும் சென்று வீணே செலவழியும்

காற்றைத் தடைசெய்து, ஒரே நாசிப்பக்கத்தில் மூச்சுக்காற்றுச் சென்றுவரப் பெரிதும் முயன்று பழகுகின்றனர். முற்றத் துறந்த முனிவர்களே நீண்டநாள் உயிர் வாழ்க்கையை விரும்பி இங்ஙனம் மூச்சுக்காற்று வீணே செலவழிதலில் கருத்திருத்து வார்களானால், இல்லறக் கடமைகளை மேற்கொண்ட மக்கள் நீண்டநாள் உயிர்வாழ விரும்பமாட்டாரோ? எந்நாட்டிலும் இல்லறத்திலுள்ளோர் நீண்டநாள் உயிர்வாழ விரும்பின் மேற்கூறியவண்ணம் மிகுதியும் மூச்சுக் காற்றை வெளிப்படுத்தி உச்சரிக்கச் செய்யும் மொழிகளாய் இந்தி, ஆரியம், குஜராத்தி, பிரெஞ்சு முதலிய பிற மொழிகளை ஒதுக்கித் தள்ளி, தாங்கள் நீண்டநாள் உயிர் வாழுதற்கு ஏதுவாய் மென்மையும், இனிமையும், தூய்மையும், மூச்சுச்செட்டுடைமையும், கூட்டொலி எழுத்துத் தொல்லையில்லாத் தன்மையும் அமைந்த நம் தமிழ் மொழியையன்றோ தேர்ந்து, விரும்பிக் கற்றுப் பயன்பெறு நிற்பர். நம் தமிழ் மொழியின் தன்மையை உலகிற்கெல்லாம் அறிவித்தோமானால் நம் தமிழ்மொழி உலகப்பொது மொழியாதென்ற றடையுண்டோ?

தமிழ்மொழியிற் தமிழர், பகுத்தறிவுடைய மக்களை உயர்திணையென்றும், பகுத்தறிவில்லாத உயிரையும், உயிரில் பொருள்களையும் அஃறிணையென்றும், பாகுபாடு செய்துள்ளனர். இப்பாகுபாடு அறிவிற்கு எத்துணை பொருத்தமான பாகுபாடு என்பதை ஆய்ந்து பார்மின்கள்! உலகில் வேறு எம்மொழியிலும் காணப்படா இப்பாகுபாட்டின் சிறப்பினை பின்வருவனவற்றைக் கொண்டு ஆய்ந்து தெளிமின்கள்! ஆரியம், பிரெஞ்சு, இந்தி, குஜராத்தி முதலிய மொழிகளில் பால் பகுப்புமுறை அறிவிற்குப் பொருத்தமற்றுக் காணப்படுகின்றது. சான்றாக, ஆரிய மொழியில் பார்யா, களத்ரம், தாரா, எனும் மூன்று சொற்களும் மனைவி யென்னும் ஒரே பொருளைத் தரும் சொற்கள். இம்மூன்று சொற்களுக்கும் வடமொழியாளர் பால்பகுக்கும் முறையைப்பாருங்கள்! பார்யா என்ற சொல் பெண்பாற் சொல்லென்றும், களத்ரம் என்ற சொல் ஒன்றன்பாற் சொல்லென்றும், தாரா என்ற சொல் ஆண்பாற் சொல்லென்றும், வடமொழி இலக்கணப்படி, பால் பகுத்துக் கூறுகின்றனர். இங்ஙனம் உயர்திணைப் பொருளாய் பெண்பாலை யுணர்த்தும் இச்சொற்கள் வடமொழியில், ஆண்பாலையும், ஒன்றன்பாலையும் உணர்த்துகின்றன என அவர்கள் கோடல் எத்துணை பொருட் பொருத்தமில்லாச் செயல் என்பதனை நோக்குங்கள்! வடமொழியில் சொற்கும் பொருட்குந் தொடர்பில்லாமையினாலன்றோ உயர்திணைப் பெண்பாலை யுணர்த்துஞ் சொற்கள் ஆண்பாலாகவும் ஒன்றன்பாலாகவும் மாற்றி இலக்கணம் கூறப்படுகின்றன. மேலும் மக்களின் உறுப்பை நோக்கி வடமொழியாளர் பெயரிட்டுள்ளனர். தமிழர் பண்பை நோக்கிப் பெயரிட்டுள்ளனர். வடமொழியில் ஸ்திரி லிங்கம் புல்லிங்கம் என வருவனவெல்லாம், மக்களின் குறிநோக்கி ஆண்பெண் பாகுபாட்டை உணர்ச் சொல்லுகின்றன. இவையெல்லாம் நாகரிகம் நிரம்பா மொழியாளர் செயலாகவும், நம் தமிழர்செயல் நாகரிகம் நிரம்பியமக்கள் செயலாகவும் ஆதலை நன்கு நோக்கி உணர்க! இதனாற்றான் எழுத்திலக்கணத்தையும், சொல்லிலக்கணத்தையும் வடமொழியாளர் சத்தநூலென்றனர் போலும்! தமிழ் வடமொழியாகிய இரு மொழிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்த மாதவச் சிவஞான

முனிவர் “தமிழ்மொழி புணர்ச்சிகண்படும் செய்கைகளும் குறியீடுகளும், வினைக்குறிப்பு வினைத்தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும், உயர்திணை அஃறிணை முதலிய சொற்பாடுபாடுகளும், அகம் புறம் என்னும் பொருட்பாடுபாடுகளும், குறிஞ்சி, வெட்சி, முதலிய திணைப்பாடுபாடுகளும், அவற்றின் பகுதிகளும், வெண்பா முதலிய செய்யுளிலக்கணங்களும் இன்னோரன்ன பிறவும் வடமொழியிற் பெறப்படா” என இருமொழிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை இனிது உணர்த்தினர். இவற்றையெல்லாம் படித்து உணராது, தமிழெழுத்தில் திருத்தஞ் செய்வேமென இறங்குகின்றனர் ஒருகூட்டத்தினர். நாளும் பிறமொழி கலந்த கொச்சைத்தமிழ் நச்சுத்தமிழைப் பரப்பி நாட்டுமக்களிடத்துள்ள நற்றமிழறிவையும் கெடுத்துவரும் கூட்டத்தினரால் கணக்கற்ற பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழ் மொழியிற்கலந்து தமிழின் தனித்தன்மையைச் சிதைத்து வருகின்றன. கேட்டால், “பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழிற் கலந்து தமிழை வளம்படுத்து கின்றோம்” என்கின்றனர். மேனாட்டில் இலத்தீன் மொழியின் திரிபுகளாய், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ், இத்தாலி முதலிய மொழிகள் தோன்றினாற் போல, தமிழின்திரிபு மொழிகளாய் மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய மொழிகள் தோன்றினவாயினும், இம்மொழியாளர்கள் வரிவடிவையும், இலக்கணத்தையும், இன்று வடமொழியைத் தழுவி அமைத்துக்கொண்டு, எம்மொழிக்குத் தாய்மொழி தமிழன்று, வடமொழிதான் என்று கூறுகின்றனர். இன்றுள்ள தமிழிலும் மேலும் பன்மொழிகள் தோன்றிப் பெருக இவர்கள் இதுபோது பணியாற்றுகின்றனர். சங்ககாலத்துத் தமிழ்நடை இக்காலத்துள்ளார்க்கு மிகக் கடினமாகத் தொன்றுதல்போல, இன்னும் ஒருநூறு யாண்டுகள்கழிந்த பின் இப்பொழுது வழங்கும் தமிழும் பிற்காலத்துள்ளார்க்கு மிகக் கடினமாகத் தோன்றலாம். அப்பொழுது அம்மக்கள் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியும் கலந்த தமிழையே விரும்பி வரவேற்றுப் போற்று வார்கள். அங்ஙனம் போற்றுவாராயின், இன்றுள்ள தமிழும் தொலைந்து, வேறு ஒரு புதிய கலவைத் தமிழ்மொழி தமிழ் நாட்டில் நிலைபெறலாம். இங்ஙனம் நிலைபெறப் பணியாற்றுகின்ற இவர்கள் செயலைத் தமிழர்கள் விழிப்புற்று நோக்க வேண்டுகின்றோம்.

(தொடரும்)

மகிழ்ச்சியும் வாழ்த்தும்

இப்பொங்கற் புதுநாள் தமிழகத்திற்குரிய பெரு நாளாயினும் உலகப் பெரும்போர் காரணமாக அத்துணை மகிழ்ச்சிக் கிடனின்றி மக்கள் உணர்ப்பொருளும் கிடைக்கப் பெறாமல் மாழ்குதலை யாம் இந்நாளிற் காணுகின்றோம். இந்நன்னாள் தொடங்கியேனும் பசியும் பணியும் நீங்கி மக்கள் மகிழ்வுறவேண்டித் தமிழன்னையை வணங்கி இந்நன்னாளை நன்கு வரவேற்கின்றோம். இந்நன்னாளில் நம் சங்க உறுப்பினரும், பூண்டி, பெருநிலக்கிழவரும், நம் கரந்தைப் புலவர் கல் லூரியின் வளர்ச்சிவேண்டி ஆண்டுதோறும் மாணவர் ஐவர்க்கு, இல

வச உணவளித்துக் கல்லூரியைப் போற்றுகின்றவரும், நீதிக் கட்சியில்
நீறைந்த பற்றுடையாரும் ஆகிய பெருந்திருவாளர் A. வீரையா வாண்
டையார் அவர்கட்கு நம் பிரித்தானியப் பேரரசர் புத்தாண்டிலளிக்கும்
பட்டங்களுள் இராவுபகதூர் எனும் சிறப்புறு பட்டம் வழங்கியமை
கண்டு யாம் மிக மிக மகிழ்கின்றோம். இராவுபகதூர் A. வீரையா வாண்
டையார் அவர்கள் அரசியலார் போற்ற மேலும் பற்பல பணிகளாற்றி,
திவான்பகதூர், சர், முதலிய சிறப்புறு பட்டங்களைப் பெற்றுச் சிறக்க
வெனத் தமிழன்னையை வணங்கி வாழ்த்துகின்றோம்.

நம்சங்க உறுப்பினராயும், தஞ்சைமாநாட்டுப் பொர்முன்னணி
அமைப்பாளராயும் இருந்து பணியாற்றிவரும் திருவாளர், S. சுயம்
பிரகாசம் B. A., B. L., அவர்கட்கு நம் மன்னர்பிரான் இப்புத்தாண்டில்
வழங்கும் பட்டங்களுள் இராவுசாகிபு எனும் பட்டத்தை வழங்கிய
மைக்கு யாம் மிக மிக மகிழ்கின்றோம். இவர்களும், அங்ஙனமே சிறக்கத்
தமிழன்னையை வணங்கி வாழ்த்துகின்றோம்.

இங்ஙனம்,
பொழிலாகியார்.

புத்தாண்டு வாழ்த்து

செந்தமிழ் நிலத்தும் சேர்புத் தாண்டில்
முந்தும் போர்ப்பறை முழக்கம் ஒடுங்குக!
அந்தண் நாட்டில் அமைதியே நிலவுக!
ஏரியும் யாரும் ஏழிலியின் வளனால்
நேரிய வித்தொன் ருயிரம் விளைக!
கந்தழிக் கடவுள் கடலக வரைப்பினர்
சிந்தனை கொள்ளும் செவ்வியன் ஆகுக!
பேரிசை இமயம் சீரியல் குமரி
ஈரிடை முதலா வளர்க தமிழ்மொழி!
மலைத்தலை காவிரி மணலினும் பலவாய்
நீடு வாழியர் நிலமிசை யானே!

திரு. R. கந்தசாமி மூப்பனார் அவர்கள், B. A., B. L.,
குடந்தை.

தமிழ்வளம் போற்றுக !

ஆசிரியர், அ. குழந்தைவேலன், கார்த்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
தஞ்சை.

அமிழ்தினுமினிய நம் தமிழ், ஞாலத்து மொழிகள் யாவற்றினும் காலத்தால் முந்தியது; இனிமையும், எளிமையும் செறிந்த செம்மொழி; பிறமொழிகளின் கூட்டுறவின்றித் தனித்து இயங்கவல்லது; மொழியமைதி முற்றும் நிரம்பப் பெற்றது; காலத்தொடுபட்ட கலைவளமும் ஆர்ந்தது; ஆனால் இனிமையும், தூய்மையும், உரிமையும் கமழ விளங்கியதெனக் கடந்த காலத்தில் பேசவேண்டிய நிலைமையையே பெற்றுள்ளது. வரம்பின் வழிப்பட்டும், வரம்புகடந்தும் வந்தேறிய பிற மொழிச் சொற்கள் எண்ணிறந்தன. மறப்பின் வழிப்பட்டும் வழக்கிழந்தும் மாய்ந்த தூய தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் அளவில்லை. தான் சுட்டவேண்டிய பொருளை விடுத்து வேற்றுப்பொருளில் வழங்குவனவும் மிகப்பல. சிதைந்தும், திரிந்தும், வேற்றுருப்பட்டனவும் மிகவுள. இந்நெறிமுறை இன்றும் குன்றியதின்று. இந்நோய் எழுத்து, சொல் என்ற அளவில் பற்றி நிற்காது பொருட்டுறையிலும் புகுந்தது பெரிதும் வருந்தற்குரியதே.

இசைக் கலைக்குத் தாயகமாகிய தமிழிலே இசைத்தல் வசையெனப்பேசும் இன்றைய வன்கண்மை என்னே! இசைமரபும் இன்று புதுவதாக ஆய்ந்து தோற்றுவிக்கவேண்டிய நிலையன்றோ பெற்றிருக்கின்றது. அறமும், மறமும் துலங்க அருங்கருத்துக்களைக் காட்சிவழி வலியுறுத்த, உள்ளது புனைந்து, இயற்கைநலம் செறித்து நடிப்புவளம் செறியப்பெற்ற நாடகக்கலையும் நலிந்து பட்டதன்றோ! உடற்கூற்றும் மருத்துக்கலையும் மறந்து வேற்றவர்பால் கடன்பெற்று நிற்கின்றேம். நிலஓழுங்கின் பாகுபாடும் வளர்பொருளின் வேறுபாடும் உயிர்களின் கூறுபாடும் நுனித்தறிந்து வகை செய்யப்பெற்றபூ, உயிர்நூல் முறைகளும் இன்று நமக்குப் புதுமையாகவே இருக்கின்றன. பாலாவியன்ன, பாம்புரியன்ன மெல்லுடை யணிந்தமக்களின் வழியினர், என்ற பெருமை பெற்றதல்லது, பிறநாட்டு மட்டித்துணிகட்கும் நெட்டித்தள்ளி நிற்க வேண்டியவர்களாகவே உள்ளோம். அன்று நம் கடற்றுறைகளிலே நமக்கு எஞ்சிய பொருள்களை, பெற்றுச் செல்ல பிற நாட்டுக்கலங்கள் கெஞ்சி நின்றன என்றால் இன்று நமக்குத் தேவையுள்ளனவும் இல்லனவும் ஆகியபொருள்களை இறக்குமதி செய்து விட்டு, நம் பொன்னும், மணியும் பிற விளைபொருள்களும் தம் பாற்பொதுளச் செல்கின்றன எனில், நம் தொழிற்கலை தொன்மைத்தாகி விட்டதன்றோ! அன்ன பிறவெல்லாம் வேற்றரசுகளால் மாற்ற முற்றன என்றே கொள்ளினும் தமிழன் தன்னையே மறத்தல் தகவோ?

நம்மொழி வரலாறும், நம் நாட்டு வரலாறும் நாம் அறியேம் என்று தேற்றமாகச் சொல்லக் கூசவேண்டியதின்று. காலந்தொறும் பற்பல ஆசிரியர்கள் ஆராய்ச்சித்துறைபோகி, தாம் தாம் கண்ட முடிபுகளை வலியுறுத்தி வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். (தொடரும்)